

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Non omnes admissi perseuerant; vt Edwardus Thorne, Thomas Langdalle.
nu. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

XXVI. *Guilielmus* etiam *Hartus* octodecim annorum iuuenis, inter primos in Collegium Anglorum Romæ cooptatus, cum Societati nomen dedisset, biennio nondum evoluto, ex Romano Collegio in cæterum Angelorum adscribendus transiit. *Guilielmus* alter *Brokesbeyus*, Diœcesis Wintoniensis, annis & is probationis non expletis decedens, veterani lauream accepisse non immento videri potest; nam hoc elogio celebratur. " *Guilielmus Brokesbeyus* est prima nobilitate, stirpisque familiæ, post susceptam ditionis paternæ possessionem, alterum & vigesimum annum agens, animi dotibus & oris figurâ cæli quàm terræ incolis propinquior, omnia, & simul sponsam (quam ad perpetuam virginitatem, ut ipse faciebat, colendam hortatus est) Religioni posthabuit; Romæque inter Alumnos ad annum Conuictor, inde ad Societatem, tum ad Cælum ex ea euolauit) His iungi posset socius *Georgius Gilberti*, Patrum nostrorum aliorumque in Anglia Sacerdotum turbulentissimis temporibus holpes, comes, & fautor munificentissimus qui sub idem tempus in Collegio quidem Anglorum finem fecit viuendi, emissis tamen prius ex voluntate Reuerendi Patris Generalis Societatis votis. Sed oportuior erit causa in eius laudes excurrendi, cum ad *Personij* labores ventum fuerit: Per cuius viri industriam singularem (*Personij* inquam) cum constans apud exterarum nationum copia fuerit nostris vel erudiendis, vel per varia munia perficiendis, eorum memoriæ reliqua historia dabit campum laxiorem.

XXVII. Quos verò his initiis complexa est Societatis propensa voluntas, palam est non omnes stetitisse immotos. Alij à principio fluxo nixi fundamento, alij luarum cum tempore mole cogitationum corruere. Narrat *Zachinus* in *Borgia de Edwardo Thorne*, annorum viginti quatuor iuvene Anglo, qui nullo aut virtutis, aut fidei certo proposito, paupertate sola impellente, Societatem petierat, & Tyronicij nondum confecto biennio, Rhetoricæ dabat operam Dilingæ: Huius vitium animi hac ratione detectum est. Dubitabatur ijs diebus de *Klesselio* quodam & *Simone* Philosophis, an rectè de Religione sentirēt: Ineunte anno noui dabantur Præceptores; Hinc sumpta est occasio decreti Pij quarti de professione fidei faciendâ exequendi: proponitur cunctis; Conscientiâ (vti aiebat) reclamante negat *Edwardus* posse se in illa verba iurare, daturum se alio loco rationes. Perturbauit eminuerò adstantes hæsitatio inopina adolescentis, qui tam cautè cuncta simulauerat vt nullâ tangeretur suspicione. Semotis arbitris rogatus causam, respondet, Cultum Sanctorum, purgandarum animarum flammam, Christi in Sacramento præsentiam & plura alia non esse sibi tam certo cognita vt tanto sub onere audeat assentiri. Docetur in iis quæ huius generis suâ naturâ obscura sunt, standu deniq; esse sententiæ vniuersalis Ecclesiæ, quæ certa est veri regula & firmamentum. Dies plures disputando consumuntur: suo demum ingenio cum plus daret quàm Pontificum omnium, conciliorumque placitis, insistere ad Præuincialem Ingolstadij commorantem non sat diligenter custoditus elabatur, & in vicino

Guilielmus Hartus.

Guilielmus Brokesbeyus.

Georgius Gilbertus.

Admissi non omnes perseuerant

Edwardus Thorne.

Dilingæ oppido hæreticis se adiungit. Et illo quidem tempore *Kleselius* & *Simon* nullo edito dubitationis signo latuere: Vterq; tamen non ita multo post, Societatem & fidem deseruere exitu dissimili; nam *Kleselius* postquam aliquamdiu per incerta opinionum vagatus fuerat, ad mentem rediit, & auitam fidem verbo scriptoque propugnauit: *Simon* dum Louanii in Societatem stringere parat calamum, repente ab obuiio inimico oppressus occiditur.

Thomas
Longdall.

Non dissimili ab *Edwardi* stratagemate, sed lapsu grauiori, *Thomas Longdallus* Sacerdos post annos ferme viginti in Societate positos se suolque dehonellauit. Cum enim constet admissum fuisse Romæ vigesimo primo Maij anni quingentesimi sexagesimi secundi, Anno deinde octogesimo secundo narratur eius fuga his verbis. " *Thomas Longdallus*, vir ætatis doctrinæque maturæ, Laureti Romæq; Pænitentiarij munere functus, muneribus præterea sat grauib; gestis, cum ab Generali Romam accerleretur, Anglicanâ Genuæ nactus nauim, incertū quâ de causâ in Angliam fugit, ibique turpiter apostatauit. Et forte hic est ille Doctor *Longdallus* quem memorat *Personius* in notis, sparsisse in vulgus sub id tempus tractatum de adeundis sectariorum sacris non obstante Edicto Regio, & mulctâ in eos qui non parerent: quem multi infirmi secuti in Schisma defecerunt, donec editis ab ipso *Personio* & aliis, de non frequentandis his ritibus libris, docerentur aliter nullâ lege latâ, aliter latâ ad conformitatem extorquendam esse iudicandum. Huic enim maluerim hanc turbationem adscribere, quàm *Alano Longdallo* cui, teste *Pitzæo*, pietas, eruditio, & diuinæ gloriæ zelus magnum nomen peperit, claruitque id temporis Elizabetha regnante.

Christo-
phorus Per-
kins.

XXVIII. *Christophorus* etiam *Perkins* acceptis non rectè vtens Dei donis, causa fuit cur à Societate dimitteretur; fidei deinde orthodoxæ non minus quàm Societati iniurius. Admissus Romæ vigesimo primo Octobris anni sexagesimi sexti nouendecim annorum iuuenis, post Tyrocinijs & Philosophiæ annos in vrbe decursos, Theologos audiuit Dilingæ, eo profectu vt Iacobo de Valentia adderetur aliquando in prælegendo locius Ingolstadii: Perseuerauitque ad eius seculi annum circiter octogesium: Tum Colonia, & alibi per Germaniam, cum plus nimio inquieto & superbo indulgens ingenio, res domesticas externasque turbasset, neque monitis acquiesceret, carere illo maluit Societas, quàm ea quâ ipso retento non sperabat frui pace priuari. In Anglia, honesta corporis forma, & doctrinæ opinione Elizabethæ gratiam consecutus, Ecclesiasticæ disciplinæ conseruatoribus annumeratus est, & Equitis aurati titulo auctus, negotiorum causâ missus Legatus in Daniam, ad Heluctos etiam Venetosque. Tum Iacobo regnante fertur concinnator illius fuisse iuramenti quod fidelitatem subditi cum Pontificis potestate committens multorum scientiam conscientiamque exercuit, ac demum Pauli quinti & Urbani octaui literis damnatum est. Denique annis grauis, quam vitam in morum licentia traduxerat, licenter clausit, nullo dato pænitentis animi signo, quo meliorem in futuro tempore sperare posset.

XXIX.